

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **K., s. r. o., O.**, IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. E. M., P., proti odporcovi: **V. V. R. a. s., P.**, IČO: X., zastúpený advokátkou JUDr. E. K., L., **v konaní o nahradenie prejavu vôle**, na dovolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 110/2006-131 zo dňa 9. novembra 2006 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. apríla 2007 č. k. 1 Cob 110/2006-168, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 110/2006-131 zo dňa 9. novembra 2006 v spojení s opravným uznesením č. k. 1 Cob 110/2006-168 zo dňa 10. apríla 2007 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd ako súd odvolací rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 30. januára 2006 č. k. 25 Cb 185/03-93, ktorým súd prvého stupňa konanie o uloženie povinnosti odporcovi uzavrieť s navrhovateľom zmluvu o bezodplatnom prevode nehnuteľnosti zastavil podľa § 96 O. s. p., návrh vo zvyšku zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal, zmenil v zamietajúcej časti tak, že nahrádza vôľu odporcu uzavrieť kúpnu zmluvu s navrhovateľom v znení uvedenom vo výroku rozhodnutia a uložil povinnosť odporcovi zaplatiť trovy odvolacieho konania v sume 10 000,-- Sk navrhovateľovi.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa zistil, že účastníci konania uzatvorili dňa 08. 07. 1994 zmluvu podľa § 489 - § 496 Obch. zák. a § 50a Obč. zák., predmetom ktorej bola právna úprava podmienok nájomcu nehnuteľnosti, prevádzkovej

budovy na parc. č. X. o výmere 485 m² a časť parcely o výmere 0,75 ha č. X. a následnej kúpe pozemku spolu s prevádzkovou budovou. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že zmluvu o kúpe prenajatej veci spolu so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy podpísal len predseda družstva v rozpore s ust. § 243 Obch. zák., čo v zmysle § 39 Obč. zák. robí tento úkon absolútne neplatným. Ďalším dôvodom jeho zamietavého rozhodnutia bola skutočnosť, že navrhovateľ nepostupoval v súlade s ust. § 50a Obč. zák. a do jedného roka sa nedomáhal na súde, aby vyhlásenie vôle odporcu bolo nahradené súdom. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Ďalej odvolací súd uviedol, že proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, namietal, že v priebehu právneho vzťahu účastníkov za odporcu konal vždy len predseda družstva, pričom sa odvolával na poverenie členskej schôdze a poukázal na nesplnenie podmienok stanovených v zmluve na začatie plynutia lehoty podľa § 50a Obč. zák. Odvolací súd konštatoval, že okolnosti, týkajúce sa uzavretia zmluvy z 08. 07. 1994, jej náležitosti, ako aj jej obsah medzi účastníkmi konania neboli sporné. Sporným v konaní bolo, či zmluvu za odporcu podpísala osoba oprávnená (§ 243 Obch. zák.) a či tento nedostatok nerobí zmluvu absolútne neplatnou (§ 39 Obč. zák.). Sporným ďalej v konaní zostalo, či navrhovateľ postupoval v súlade ust. § 50a ods. 2 Obč. zák. a či návrh podal v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. Po doplnení dokazovania oboznámením sa s registrovým spisom (stanovami odporcu platnými v čase uzavretia zmluvy) odporcu vedeným na Okresnom súde Bratislava I., vložka Sa 3360/V, I. zväzok dospel k záveru, že zmluvu zo dňa 08. 07. 1994 podpísala osoba oprávnená. Odvolací súd dospel k záveru, že z dokazovania nepochybne vyplýva, že Ing. K. bol v čase uzavretia predmetnej zmluvy nielen predsedom predstavenstva družstva, ale bol zároveň i predsedom družstva, na podpísanie zmluvy bol oprávnený (čl. 14 ods. 1 Stanov odporcu). Predstavenstvo družstva odsúhlasilo kroky svojho predsedu, o čom svedčí i zápisnica č. 4 z 27. 04. 1994 (bod 19) a zápisnica č. 12 zo 16. 12. 1994 (bod 12), ktorá mu priamo uložila povinnosť urobiť dodatok k zmluve z 08. 07. 1994. Odvolací súd bol preto toho názoru, že za odporcu zmluvu z 08. 07. 1994 podpísala oprávnená osoba (§ 20 ods. 2 Obč. zák.) a nerobí ju preto absolútne neplatnou (§ 39 Obč. zák.). Pokiaľ ide o lehotu podľa § 50a Obč. zák. odvolací súd poukázal na znenie zmluvy z 08. 07. 1994, obsahom ktorej sú tri odkladacie podmienky. Splnenie odkladacích podmienok dohodnutých v zmluve záležalo výlučne na odporcovi. Odporca v čase uzavretia predmetnej zmluvy nebol vlastníkom predmetnej parcely a tiež odporca nezískal do konca roka 1994 LV na predmetnú parcelu. Ďalej uviedol, že odporca v konaní

nepreukázal, že vyzval nájomcu (navrhovateľa) na uzavretie kúpnej zmluvy podľa vopred dohodnutých podmienok a nepreukázal, že zabezpečil zhotovenie geometrického plánu na odčlenenie časti parc. č. X. v dohodnutej výmere. Keďže odporca žiadnu z odkladacích podmienok nesplnil, odvolací súd sa stotožnil s názorom navrhovateľa, že lehota stanovená v ust. § 50a ods. 2 Obč. zák. neuplynula a ani nemohla začať plynúť, a to práve pre nesplnenie uvedených odkladacích podmienok.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Poukázal na to, že Stanovy družstva, z ktorých oprávnenosť postupu pri podpise zmluvy odvolací súd vyvodzuje, platili do 22. 01. 1993. V čase podpisu predmetnej zmluvy platili Stanovy družstva schválené výročnou členskou schôdzou P. P. D. R. dňa 22. 01. 1993. Poukázal ďalej na znenie článku 18 ods. 1. ods. 2, ods. 3, čl. 17 ods. 1, ods. 4 Stanov a uviedol, že aj keď uznesením č 19 predstavenstvo družstva vyjadrilo súhlas vo veci schválenia postupu pri uzatvorení zmluvy a splnomocnilo predsedu družstva na jednanie vo veci samej, z tohto nemožno vyvodit', že predseda družstva mal oprávnenie podpisovať zmluvu v rozpore s platnými ustanoveniami zákona č. 513/1991 Zb. § 243 ods. 3 a Stanovami družstva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozsudok odvolacieho súdu v spojení s opravným uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že sporným v konaní bolo, či zmluvu za odporcu podpísala osoba oprávnená a či tento nedostatok nerobí predmetnú zmluvu absolútne neplatnou. Ďalej poukázal na námietku odporcu, že v čase podpisu predmetnej zmluvy platili Stanovy družstva, schválené výročnou členskou schôdzou P. P. D. R. dňa 22. 01. 1993, ktorých zmena bola vykonaná a schválená v súlade s ust. § 221 – § 260 Obch. zák. a zákona č. 42/1992 Zb. Dovolací súd konštatoval, že pri oboznámení sa s obsahom registrového spisu odporcu, vedenom na Okresnom súde Bratislava I. vložka Sa 3360/V, uvedená skutočnosť nebola odvolacím súdom zohľadnená, a to aj napriek skutočnosti, že Stanovy schválené dňa 22. 01. 1993 boli jeho súčasťou v plnom znení. Taktiež uviedol, že zákon kogentne stanovuje, že právny úkon predstavenstva vo vzťahu k tretím osobám, pri ktorom je predpísaná písomná forma, musia vykonať aspoň dvaja členovia predstavenstva. Ide o právne úkony, pri ktorých je zákonom obligatórne stanovená písomná forma. Zmluva o kúpe prenajatej veci spolu so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy bola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej

forme (§ 489 ods. 2 Obch. zák.) a bola podpísaná predsedom družstva. Rozhodujúce pre posúdenie predmetného sporu je, či zmluvu o kúpe prenajatej veci spolu so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy zo dňa 08. 07. 1994 podpísala za odporcu osoba oprávnená (§ 243 Obch. zák.) a či tento nedostatok nerobí predmetnú zmluvu absolútne neplatnou (§ 39 Obč. zák.). Bude preto potrebné zistiť, ktoré Stanovy odporcu v čase uzavretia zmluvy platili, pretože okolnosti uvedené odvolacím súdom odporca popiera.

Na ústavnú sťažnosť navrhovateľa ako sťažovateľa Ústavný súd SR po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie Nálezom zo dňa 10. 09. 2009 konštatoval porušenie práva navrhovateľa a rozsudok dovolacieho súdu zrušil a vec vrátil dovolaciemu súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ ako dôvod svojej ústavnej sťažnosti uviedol, že najvyšší súd prerokoval dovolanie odporcu aj napriek tomu, že pre takýto jeho postup neboli splnené podmienky dovolacieho konania, pretože odporca nepodal dovolanie v zákonnej lehote. Ďalším dôvodom ústavnej sťažnosti bola námietka navrhovateľa, že najvyšší súd, ktorý vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, rozhodoval bez toho, aby sťažovateľ mal príležitosť vyjadriť sa k odporcom podanému dovolaniu, resp. k jeho dovolaniu po doplnení jeho zákonom predpísaných náležitostí. Ústavný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že zo žiadnej časti odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu nevyplýva, ktorým dňom považoval najvyšší súd dovolanie odporcu za doručené okresnému súdu, resp. akým postupom a s akým výsledkom najvyšší súd posúdil podané dovolanie odporcu s ohľadom na zachovanie lehoty na jeho podanie podľa § 240 ods. 1 O. s. p. Ďalej uviedol, že z obsahu spisu okresného súdu nevyplýva, že by opravené podanie odporcu z 9. augusta 2007, doručené okresnému súdu 10. augusta 2007, založené na č. 1. 176 spisu, bolo sťažovateľovi do rozhodnutia dovolacieho súdu doručené alebo aspoň doručované a v súlade s požiadavkou vyplývajúcou z čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru mu takéto vyjadrenie na zachovanie práva účastníkov na súdnu ochranu, spravodlivý proces a právo na prerokovanie veci v ich prítomnosti, a právo vyjadriť sa k všetkým dôkazom, potrebné umožniť.

Po rozhodnutí ústavného súdu na pokyn najvyššieho súdu Okresný súd Bratislava III. doručil navrhovateľovi opravené podanie odporcu zo dňa 09. 08. 2007 s výzvou navrhovateľovi, aby sa k nemu navrhovateľ vyjadril, ak to považuje za potrebné, a to dňom 16. 02. 2011 a pokyn na odstránenie podania zo dňa 10. 08. 2007, ktoré z hľadiska obsahu

možno považovať za dovolanie. Podaním zo dňa 09. 02. 2011, doručeným súdu dňa 10. 02. 2011 odporca opravil vady podaného odvolania, týkajúce sa nesprávneho označenia procesných strán, vzniknuté zámienou procesných strán pri písomnom vyhotovení dovolania, obsahovo totožného s pôvodne podaným podaním, doručeným dňa 14. 03. 2007.

Navrhovateľ sa k dovolaniu odporcu vyjadril podaním zo dňa 15. 03. 2011, doručeným súdu dňa 16. 03. 2011. Vo vyjadrení k dovolaniu odporcu zhrnul procesný postup a obsah rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu. Namietol, že odporca nepodal dovolanie v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a vyjadril sa k veci samej námietkami proti vyslovenému názoru súdu prvého stupňa a tvrdenia odporcu o neplatnosti právnych úkonov z dôvodu absencie „druhého podpisu“ a posúdenia lehoty v zmysle ust. § 50a ods. 2 Obč. zák.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle dôvodov uvedených v dovolaní, preskúmal aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1, § 237 O. s. p. a nasl.). Pokiaľ odvolací súd rozhodol rozsudkom, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.) tak, ako je to v danom prípade. Včasnosť podania opravného prostriedku dovolania je upravená v ustanovení § 240 O. s. p.

Podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Krajský súd ako súd odvolací rozhodol rozsudkom zo dňa 9. novembra 2006. Na rozsudku krajského súdu sp. zn. 1 Cob 110/2006 z 9. novembra 2006 bola 12. júna 2007 vyznačená doložka o jeho právoplatnosti dňa 14. februára 2007. Dňa 21. 02. 2007 navrhovateľ doručil návrh na vydanie opravného uznesenia na opravu rozsudku odvolacieho súdu, týkajúcu sa sumy kúpnej ceny a výmery pozemku. Krajský súd označené chyby opravil opravným uznesením sp. zn. 1 Cob 110/2006 z 10. apríla 2007 opravné uznesenie podľa doložky o právoplatnosti vyznačenej na ňom 20. augusta 2008 nadobudlo právoplatnosť 11. júla 2007. V rovnaký deň (20. augusta 2008) bola vyznačená i doložka právoplatnosti na rozsudok krajského súdu sp. zn. 1 Cob 110/2006 z 9. novembra 2006, z ktorej vyplýva, že tento rozsudok v spojení s opravným uznesením nadobudol právoplatnosť 11. júla 2007. Proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 1 Cob 110/2006 z 9. novembra 2006 podal 5. marca 2007 odporca podanie označené ako dovolanie (č. l. 138). Odporca 14. marca 2007 doručil okresnému súdu podanie označené ako „Doplnenie podania“, z obsahu ktorého vyplýva, že odporca týmto podaním dopĺňa svoje podanie, doručené okresnému súdu 5. marca 2007. Na výzvu okresného súdu z 8. augusta 2007 (č. l. 175) odporca doručil okresnému súdu dňa 10. augusta 2007 podanie označené ako „oprava podaného dovolania“, týkajúca sa zámeny označenia procesných strán.

V zmysle citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p. zákon výslovne určuje lehotu, do uplynutia ktorej je možné podať opravný prostriedok, dovolanie. Toto zákonné určenie lehoty je vymedzené konca plynutia lehoty na podanie dovolania, a to do 1 mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto podmienku možnosti podania dovolania účastník, odporca splnil, keď po vyznačení právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu dňom 14. marca 2007 dňa 5. marca 2007 podal podanie, ktoré svojím obsahom je podaním dovolania. Vymedzenie začiatku plynutia lehoty na podanie dovolania nie je týmto ustanovením určené. Začiatok plynutia lehoty na podanie dovolania je upravené ust. § 236 ods. 1 O. s. p., ktoré stanovuje, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Vydaním opravného uznesenia rozhodnutia odvolacieho súdu, resp. jeho doručením začína plynúť ďalšia jednomesačná lehota na podanie dovolania. V danej veci je preto zrejmé, že pokiaľ odporca podal dňa 5. marca dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorého právoplatnosť bola vyznačená dňom 14. februára 2007, podal dovolanie včas aj napriek tomu, že doručením opravného uznesenia rozsudok

odvolacieho súdu z 9. novembra 2006 v spojení s opravným uznesením z 10. apríla 2007 nadobudol právoplatnosť 11. júla 2007. V čase urobenia procesného úkonu podania dovolania odporcom 05. 03. 2007 bola splnená podmienka právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu vyznačená dňom 14. februára 2007. Procesné úkony účastníkov konania sa posudzujú podľa zákonom určených pravidiel platných v čase ich uskutočnenia.

Predmetom sporu vo veci samej je návrh navrhovateľa, aby súd svojím rozhodnutím nahradil vôľu odporcu uzavrieť kúpnu zmluvu označenú v čl. I kúpnej zmluvy, ktorá tvorí súčasť návrhu. Ide o časť nehnuteľností, a to parc. č. X. o výmere 7 035 m², ktorej parcele bolo pridelené geometrickým plánom č. X. z 10. 07. 2003 nové parcelné číslo X. Účastníci konania uzatvorením zmluvy o kúpe prenajatej veci spolu so zmluvou o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy zo dňa 08. 07. 1994 podľa § 489 - § 496 Obch. zák. a § 50a Obč. zák. v znení dodatkov č. 1 a 2, obsahom ktorej bola právna úprava podmienok nájmu nehnuteľnosti a následnej kúpy pozemku spolu s prevádzkovou budovou, upravili si podmienky užívania a následnej kúpy nehnuteľnosti v kat. území R. - prevádzková budova na parc. č. X. o výmere 485 m² a časť parcely č. X. o výmere 0,75 ha. Okolnosti, týkajúce sa uzavretia zmluvy, jej náležitosti, ako aj jej obsahu medzi účastníkmi konania neboli sporné. Sporným v konaní zostalo, či zmluvu za odporcu podpísala osoba oprávnená a či tento nedostatok nerobí predmetnú zmluvu absolútne neplatnou. Odvolací súd tak, ako uviedol už dovolací súd v predchádzajúcom svojom rozhodnutí (sp. zn. 1 Obdo 22/2007), sa nezaoberal dôsledne námietkou odporcu, ktorý poukázal na skutočnosť, že v čase podpisu predmetnej zmluvy platili Stanovy družstva, schválené výročnou členskou schôdzou P. P. D. R. dňa 22. 01. 1993, ktorých zmena bola vykonaná a schválená v súlade s ust. § 221 – § 260 Obch. zák. a zákona č. 42/1992 Zb. V čase rozhodovania odvolacieho súdu boli uvedené stanovy družstva súčasťou registrového spisu, oddiel DR, vložka 3/D (č. l. 123) pripojeného k spisu prejednávajúcej veci a na odvolacom pojednávaní doplnené dokazovanie oboznámením obsahu stanov odporcu platných ku dňu 03. 03. 1998 (vložka Sa 3360/V), (č. l. 125). Z obsahu odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia nie je zrejmé, z akého dôvodu odvolací súd neposudzoval oprávnenosť podpisu osoby konajúcej za odporcu (jeho predchodcu) v zmysle úpravy stanov zo dňa 22. 01. 1993, ak zmluva o kúpe prenajatej veci spolu so zmluvou o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy bola uzavretá dňa 08. 07. 1994, ako aj v zmysle ust. § 243 ods. 3 veta tretia Obch. zák.

Podmienkou platnosti zmluvy o kúpe prenajatej veci je písomná forma zmluvy (§ 489 ods. 2 Obch. zák.). Podľa § 243 ods. 3 veta tretia Obch. zák., ak je však pre právny úkon, ktorý robí predstavenstvo, predpísaná písomná forma, je potrebný podpis aspoň dvoch členov predstavenstva. Zákon kogentne stanovuje, že právny úkon predstavenstva vo vzťahu k tretím osobám, pri ktorom je predpísaná písomná forma, musia vykonať aspoň dvaja členovia predstavenstva. Ide o právne úkony, pri ktorých je zákonom obligatórne stanovená písomná forma. V danej veci, ako vyplýva zo skutkových zistení súdov, vykonaných v predchádzajúcom konaní, bola medzi navrhovateľom a odporcom uzatvorená dňa 08. 07. 1994 zmluva o kúpe prenajatej veci so zmluvou o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy podľa § 489 a nasl. Obch. zák. a § 50a Obč. zák. Predmetom zmluvy bola právna úprava podmienok prenájmu a následnej kúpy pozemku spolu s prevádzkovou budovou po rekonštrukcii - výrobnou na spracovanie mäsa a výrobu mäsových výrobkov spolu s technologickým vybavením nachádzajúcej sa na D. - M. S., U., spolu s pozemkom pod touto budovou a ďalším pozemkom vo výmere 0,75 ha. Konkrétne išlo o nehnuteľnosť v kat. úz. R. zastavaná plocha – prevádzková budova na parc. č. X. o výmere 485 m², ostatná plocha na parc. č. X. vo výmere 0,75 ha. Predmetom zmluvy bolo i technologické vybavenie prevádzkovej budovy. Doba nájmu bola účastníkmi dohodnutá od 15. 07. 1994 do 15. 07. 1999 a dodatkom č. 1 zmenená do 15. 07. 2004 a dodatkom č. 2 do 15. 07. 2002 za dohodnutú cenu nájomného za celú dobu nájmu 7 500 000,-- Sk. Zmluva o kúpe prenajatej veci spolu so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy bola uzatvorená v zákonom predpísanej písomnej forme (§ 489 ods. 2 Obch. zák.) a bola podpísaná predsedom družstva. Rozhodujúce pre posúdenie predmetného sporu je, či zmluvu o kúpe prenajatej veci spolu so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy zo dňa 08. 07. 1994 podpísala za odporcu osoba oprávnená (§ 243 Obch. zák.) a či tento nedostatok nerobí predmetnú zmluvu absolútne neplatnou (§ 39 Obč. zák.). Bude preto v ďalšom konaní potrebné zistiť, ktoré stanovy odporcu v čase uzavretia zmluvy platili, pretože okolnosti uvedené odvolacím súdom odporca popiera, a to aj v súvislosti s aplikáciou citovaného ust. § 243 ods. 3 Obch. zák.

Vzhľadom na uvedené dôvody dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu (§ 243b ods. 1 O. s. p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O. s. p.). V novom rozhodnutí o veci samej bude potrebné rozhodnúť tiež o trovách dovolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 12. mája 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová